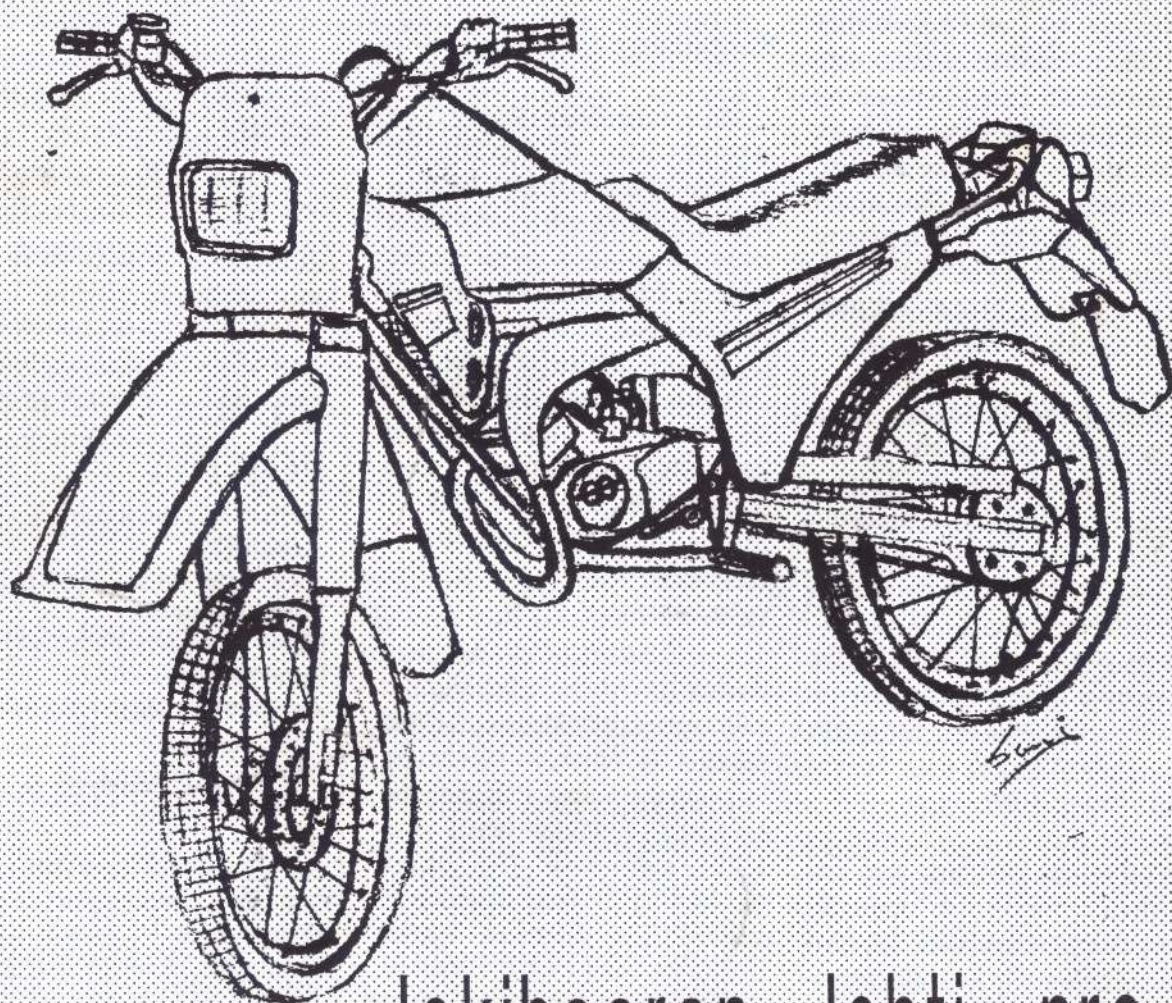

UURAISTEN SPORTTI

Tässä numerossa mm.
Lentokenttä Jokihaaraan
Hanuristin haastattelu
Matkalla etelään
Muskeliveneen tarina

Jokihaaran lehti nro 7

Arki on taas koittanut

Reilu vuosi sapattivapaalla leipätyöstä on takana. Muutama viikko on mennyt opetellessa työntekoon Aholaidassa.

Lama on iskenyt kaikkialle. Kädessäsi olevaan Jokihaaran Sporttiinkin on lama iskenyt. Lehti on vain kaksitoista sivuinen. Totuuden nimissä ei selamasta johdu vaan kiireisestä aikataulusta ja melko niukasta materiaalista. Ei näin helteisillä keleillä kukaan viitsi kirjoitus-koneen äärellä viipyä.

Uusi harrastus vie aikaa

Ammattikoulukaverini Antero Linna kävi kylässä. Pistädyttiin Nauttiasen rannalla saunomassa. Anska katseli laiturilta ja totesi, että täällä olisi aivan mainiot olosuhteet purjelautailuun. Tavallisesti ei yllytys tehoa, mutta nyt perustelut harrasteen aloittamiselle olivat niin hyvät, että ajattelin jopa luonto-aktivistienkin hyväksyvän ne.

Surffaaminen ei nimittäin saastuta, se ei aiheuta meteliä eikä kuluta fossiilisia polttoaineita. Lisäksi harraste ei vaadi purjelaudan ostoa lisäksi rahaa. Mökkinaapurit tulevat myös tutuiksi, laudan rantautuessa milloin mihinkin.

Surffaus ei ole enää muotia ja siksi käytettyjä lautoja löytyi ostettavaksi melkoinen määrä. Hinnatkin olivat aivan muuta kuin kolmenlän vuotta sitten.

Se oli toinen juhannuspäivä kun ensimmäisen kerran opettelin purjehtimisen aakkosia. Homma oli ensimmäisillä kerroilla enemmän uimista ja sukeltamista kuin purjehtimista. Taidot kuitenkin

lisääntyivät ja viikon kuluttua lautaapiti johakea veneellä ympäri järven. Toisella opetteluvuikolla on tapahtunut eräitä ihmeitä. Pari reissua on onnistunut kuivin jaloin ja lapset ovat saaneet vuoron perään kyytiä laudan perällä.

Kylätoimikunnan puheenjohtaja Raija Lähteellä väitti surffausta helpoksi. "Lahjattomat harjoittelee", oli hänen kommenttinsa. Puheet osoittautuivat tekoja suuremmiksi. Vesi oli märkää ja lauta liukas ja hutera myös Raijan ensi tutustumisella. Tervetuloa vaan kokeilemaan kaikki, jotka uskotte homman olevan helppoa.

Rantaillassa tavataan

Kylän suurtapahtuma Rantailta on lähellä. Illan ohjelmasta on lisätietoja lehden takasivulla. Illan järjestelyihin osallistujat toivovat vierailta malttia pysäköinnin suhteen. Tulkaa mahdollisuuksien mukaan jalan. Lisäksi kilpailujen ja pelien hoitajat toivovat vaihtomiehiä tehtäviinsä. Autetaan toisiamme ja annetaan näin jokaiselle mahdollisuus ohjelman seuraamiseen ja seurusteluun.

Kerhotila viittä vaille valmis

Kerho- ja ryhmäperhehoitotilat valmistuvat sisätilöiden osalta näinä päivinä ja pihatytöt heinäkuun loppuun mennessä. Päivähoitoon on tulossa riittävästi lapsia ja se alkaa elokuussa. Itse olisin toivonut myös esikoulun aloittavan kerhotiloissa, mutta ei. Tilojen myötä toiminta kylällä vilkastuu. Koko homma tuntuu nyt laman aikana melkoiselle lottovoitolle.

Kunnan talous on tiukalla. Menoja leikataan, henkilöitä irtisanotaan ja me saadaan kuitenkin oma kylätalo.

Toivon, että jokainen hyötyy tiloista, myös he, joille katuvalot olisivat olleet enemmän mieleen.

Nautitaan kesästä!

Siihen ei pure vero eikä lama

MIKKO NIEMINEN

Äänetön ja saasteeton kul-
kine kesäisille vesille

UURAISTEN PORTTI

Jokihaaran lehti nro 7

Julkaisija:

Jokihaaran kylätoimikunta

Toimituskunta:

Mikko Nieminen (vastaava)

Pertti Lähteellä

Annikki Kivimäki

Pimsi Rukkanen

Valokuvat ja piirrokset:

Pertti Lähteellä ja Mikko Nieminen

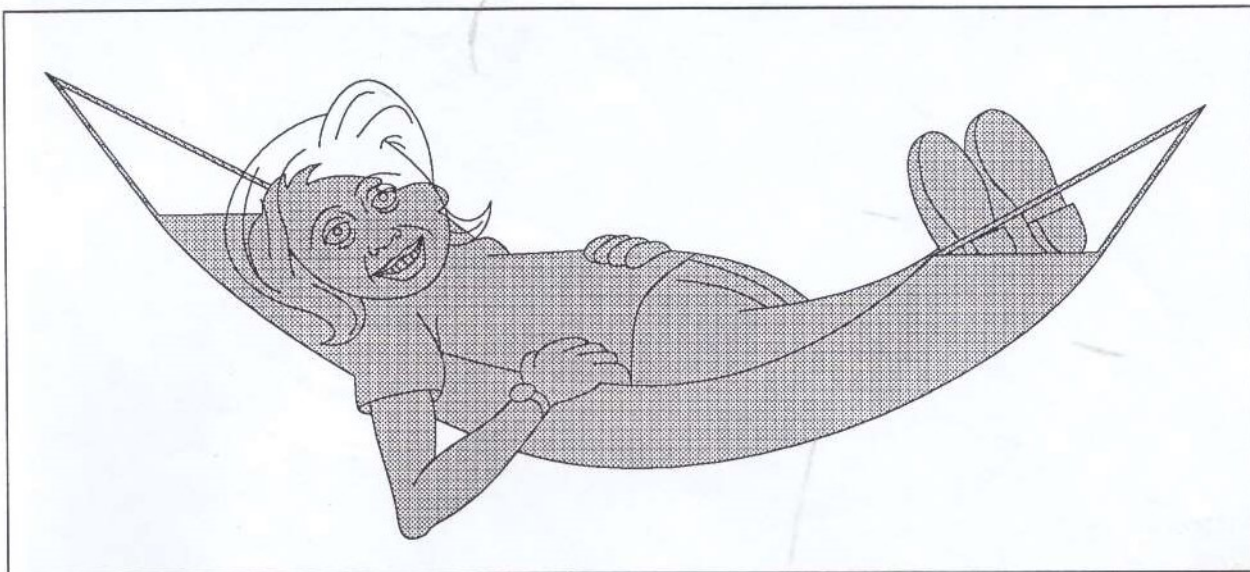
Kannen piirros: Sami Lähteellä

Tekstin muokkaus ja taitto:

Haaranperän PC-kerho

Monistus: Uuraisten kunta

Jakelu: Kaikkiin Jokihaaran äänestysalueen talouksiin.

Kylätoimikunta ei ole kesälomalla

Näin olemme päässeet jälleen kesään myös täällä Jokihaarassa, mutta minkälaiseen kesään? No näin ihanaa kesää ei olla varmaan koettu kuin joskus lapsuudessa, silloinhan kesät oli aina aurinkoisia ja lämpimiä.

Jokihaaran kylän väki on taas tuplaantunut puolella kun kesämökkiläiset ovat palanneet kuin muuttolinnut ikään.

Kylätoimintaa ja talkoita

Tästä lämpimästä huolimatta kylätoimikunta on jaksanut ahertaa yhteisen edun puolesta. Talkoita on pidetty kahdet aivan pienellä varoitusaajalla, mutta se ei ole verottanut innokkaiden työntekijöiden mukana oloa.

Kerhotalon ympäristökaipasi harvennusta ja niinpä päätimme 23.6.92 korjata asiantilan järjestämällä risusavotan.

Kaadoimme pienet roskapuut alas ja isompiakin harvennettiin hyvin harkitusti. Mukana oli 30 henkeä.

28.6.92 sitten tuotiin saha paikalle ja puut sirkelöitiin laudoiksi ja lankuiksi.

Kiitoksia ahertajille

Mutta tämän kaiken toteuttamiseen on tarvittu monen kyläläisen toimeliaisuutta ja vapaaehtoista työpanosta.

Tästä kaikesta voin antaa teille vain suurkiitoksen ja työn ilon.

Hyöty tästä kaikesta on tullut meille kaikille niin, että siitä meillä on jokaisella hyvä mieli.

Talkoomieltä tarvitaan jatkossakin. Seuraavana on tulossa oleva rantailta 10.7. Uurais-

ten Viikko alkaa tänä vuonna näin kotoisissa merkeissä. Tämä rantailtamme on Uuraisien viikolla aivan ensimmäinen tapahtuma.

Maltti mukana kesälomalla

Kesäloma meillä monella on aivan kohta ja vaikka juhannus onkin jo ohi, niin vielä varoittaisin hyvin tärkeästä asiasta, muistakaa että, ei saa mennä uimaan sepalus auki, siitä on ollut hyvin kohtalokkaita seurauksia, joista kertoo aina juhannuksen ajan tilastot joka kesä.

Aurinkoista kesää kaikille ja kerätään voimia pimeän talven varalle.

Toivottelee RAIJA

Muskelivene kivelle

Nauttiaisella hurjastelleen muskeliveneen ajelu päättyi ikävästi. Kymmenmetrinen vene syöksyi pari metriä veden pinnan yläpuolelle ulottuvalle rantakivelle.

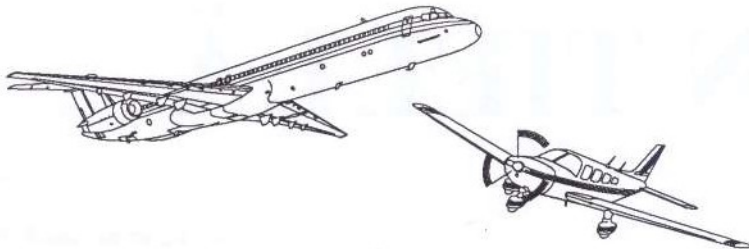
-Ilmeisesti toisen potkurin irtaminen kesken kaarrokseen aiheutti veneelle hallitsemattoman tilanteen, jonka seurauksena se ajautui rantakivelle, kertoi Nauttiaisen järvipelastuspalvelun päivystäjä kommodori Taisto Saarelainen.

Rannalle ajosta ei seurannut henkilövahinkoja, mutta rikkoontuneesta tankista valunut polttoaine ja viikkoja jatkunut hellesää, saivat kommodori Saarelaisen tarttumaan kotikalja mukiin korvaan.

Kivelle ajautuneen veneen omistaa vaajakoskelainen yrittäjä, joka oli itse ruorissa tapahtumahetkellä.

Irronnut potkuri oli aivan uusi. Se oli ensimmäistä kertaa käytössä onnettomuuden sattuesssa.

Lentokenttä Jokihaaraan

Airfield Jokihaara

Vireä keskisuomalainen kyläkuntamme on vielä vailla muutamia entistä vireämmän kylän tunnusmerkkejä. Jokihaarasta puuttuu ilmiselvästi ainakin lentokenttä.

MIKSI?

Uuraisten alue lieene so-
tavana vara-alueena silloin kun
tulee Isoja Ongelmia lento-
vehkeiden kanssa. Eipä tarvit-
sisi metsään rysäytellä! Tutka-
asemakin on jo kylälle Ison
Sponsorin toimesta investoitu.

Jokihaarassa on myös Jy-
väskylän lentoasemalta tapah-
tuvan siviililentokoulutuksen
pakkolaskuharjoituspaikka,
jonka Eikka on aikanaan
testannut. Tuolloin ilmeni, että
hyvä kiitoalue saataisiin aikai-
seksi jopa poistamalla vain se
yksi kivi pellolta, johon kone
tökkäsi.

Riippuliitotoiminta on saa-
nut hädän Tikkakosken ken-
tältä ja nyt lentäjät etsivät kuu-
meisesti paikkaa, jossa voisivat
hiljaista harrastustaan vaalia.
Airfield Jokihaara voisi aluksi
tarjota sopivan lentoonlähtö-
paikan heille ja vireä kylätoi-
minta tietenkin järjestää sellai-
sia palveluita, joiden avulla
vieraspaikkakuntalaiset jättävät
jotain hyödyllistä (=rahaa) jäl-
keensä.

Lisäksi ilmapalloväki on
kokeillut alueita Höytiältä, Han-
kalasta, Konttilan alueelta,
Oikarin takaa hakkuaukolta
sekä Rummakon suosalta. Ne
alueet eivät kuitenkaan sovellu
muille ilma-aluksille.

MINNE?

Kentän paikka on tärkeä.
Se ei saa olla liian syrjässä eli
tavoittamattomissa. Onneksi
täällä kehityksen rintamailla ei
ole mahdollista päästä liian syr-
jään.

Ensimmäisenä tulee mie-
leen jo raivatut eurojoutilaat
peltoalueet, joihin voisi
kevytilmailulle saada helposti
varsin kelvolliset olot.

Toinen vaihtoehto olisi
metsänomistajien oma aktiivi-
nen ote; Ensin löydetään sopi-
vat sata hehtaaria tasaista maa-
aluetta. Pistetään puusto mata-
laksi, rahat isännän sarkahousun
taskuun, tasataan pohjaa, teh-
dään vähän palvelupistettä ja
aletaan rahastaa kentän ja sa-
maan syntyvän rallicrossiradan
käyttäjiä.

Paikka selviää sitten kun
rahan päälle ymmärtävät maan-
haltijatahot ovat ilmoittaneet
selvästi suunnitelmansa bisnek-
sensä toteuttamiseksi.

Toimitus on kuulolla!

EDUT

Etuina olisi tietenkin
vireyden ja toiminnan lisäänty-
minen. Sepä toisi ripauksen
enemmän hyvinvointia ja vau-
rautta. Eikä aina tarvitsisi men-
nä naapurikunnan puolelle len-
tokyytiä kerjäämään.

HAITAT

Toki lentämisestä tulee ainakin
vähän melua. Meluton kylä on
kylläkin saavutettavissa, mutta
siellä ei voisi asua kukaan kos-
ka eläminen tahtoo tuottaa aina
jonkin verran esim. lentome-
luun verrattavia äännähdyksiä.
Meluttomalle kentälle voitai-
siin suunnata vain purjelentoa
ja silloinkin koneet pitäisi saa-
da jossain muualla taivaalle.
Lentomelu tulisi varmaankin
peittymään moottorisahojen,
sirkkeleiden, autoradan ja vaik-
kapa kesämökin generaattorin
puksutuksen alle.
Ottakaapa kiinnostuneet yhteyt-
tä toimitukseen miel. kirjalli-
sesti.

Kuoreen merkintä:

**Taimikkoa ei tarte istuttaa/
P. Rukkanen**

PIMSI RUKKANEN

TAISTON TIELLÄ

Taisto Lähteelä on kyläpelimanni, täältä Jokihaarasta. Hän keikkailee, pääasiassa ulkopitäjissä. Melkein jokainenhan täällä Tatun tuntee, joten esitänkin 20 kysymystä, siitä hommasta ja muustakin elämän kiemuroista hänelle.

1. Kuinka nuorena aloitit hanuriin tutustumisen?

Olisinkohan ollut 6-vuotias, kun kokeilin ensimmäisiä hanurin ääniä, isä Väinön 3-rivisestä.

2. Oletko soittanut muita instrumentteja?

Ostin kerran trumpetin tositarkoituksella, mutta kun ei kukaan ostanut hanuriani (onneksi), niin trumpetti jäi pois mielestä.

3. Monesko kurttu nyt on kulumassa?

Yhdeksäs kurttu on kulumassa.

4. Jokainen soitin on vaikea oppia hyvin soittamaan, mutta mitä pidät hanurissa hankalimpana hallita?

Jos hanurin soiton aloittaa hyvän opettajan kanssa ja harjoittelee ahkerasti, niin ei siinä erikseen ole mitään hankalia paikkoja. Jos kuitenkin jonkun sanoisin vaikeaksi, niin se olisi paljeremolo.

5. Onko parempi soittaa isossa orkassa, kuin pikku-bändissä?

Ainakin helpompaa, koska soittimia on enemmän. Orkesterin porukka-

henki täytyy myös pelata hyvin, joka ei aina ole paras yhtyeessä, jossa on useampia soittajia.

5. Muistuuko mieleen, jotain oikein hauskaa kommellusta soittoreisuilta?

Ennen oli keikka-autot heikompia, kuin nykyään. Muistan yhden reissun, kun mentiin Kangasniemelle päin. Jyrkkää ylämäkeä auto ei jaksanut nousta muuten kuin takaperin, koska peruutusvaihte oli voimakkaampi. Kerran taas putosi kontrabasso kattotelineeltä se meni kolmeksi kappaleeksi. Se ei naurattanut ainakaan basistia.

6. Keitä huippusolisteja olet joutunut säestämään.

Harri Nuutista, Arttu Suuntalaa, Kike Elomaata, Reijo Taipaleta, Eila Torvelaa, Jukka Raitasta, Pertti Lingreniä, Jorma Ikävalkoa, Matti Eskoa, Kari Tapioa, Veikko Tuomea, Jamppa Tuomista, Vilho Vartiaista, Seija Simolaa, Irwinia ym ym.

7. Jos voisit vaikuttaa, mitä haluaisit korjata Keski-Suomen keikkarintamalla?

Soittopalkkiot saisivat olla parempia. Maan tunnettujen yhtyeiden ja Keski-Suomen soittajien palkka ero on liian suuri, koska mekin soitamme jalkaan käypää musiikkia.

8. Minkälaisissa tilaisuuksissa tykkäät soittaa mieluiten?

Tykkään soittaa kaikissa paikoissa

yhtä paljon. Tilaisuudet antavat aina kukin oman vaihtelun ja värin musiikin monivärisen lankakerään.

8. Minkälaista musiikkia kuuntelet radiosta, tai tv :stä mieluiten?

Vanhempaa jazz-musiikkia, jossa olisi tietysti hanuri, sekä vibrafoni, saksofoni, kitara, basso ja rummut.

9. Oletko hyvä tanssija?

En ole.

10. Mikä on mieliruokaasi?

Olen kaikkiruokainen, syön enemmän kuin tienaan. Parastahan olisi tietysti perunat ja läskisoosi.

11. Oletko vielä mukana työelämässä?

Olisin, jos olisi töitä.

12. Elääkö pelkällä soitolla?

Eihän tässä nälkäänkään olla vielä kuoltu.

13. Seuraatko urheilua?

En kovin innokkaasti.

Mitä mieltä olet urheilijoiden palkkioista?

Huippu-urheilijat saavat varmaankin palkkion työstänsä urheilun hyväksi.

Oletko itse urheillut?

Nuoremalla iällä hiihdin kilpaa ja sijoituinkin melko hyvin. Lentopallo olis vieläkin ihan mukavaa. Tällä

iällä taitais joutua liian koville nuorempien joukossa.

14. Miten vietät vapaa-aikasi?

Täällä maalla asuessa on niin monenlaisia touhuja, ettei niitä voi erikseen luetella. Viikot menee vilisten ja kuukaudet kohisten.

15. Oletko fyysisesti hyvässä kunnossa?

Parantamisen varaa ehkä hiukan olisi.

16. Kuka on mieli hanuristisi?

Suomalainen hanuristi on tällä hetkellä paras Erkki Friman. Ulkolaisista laitän etusialle Art van Damme.

16. Mitä ohjeita antaisit soittoa

aloittaville nuorille ja vanhoille?

Soittoa aloittavan nuoren, niinkuin vanhemmankin henkilön olisi haitaria soitettava joka päivä. Nuorille oppilaille olisi hyväksi vanhempien tuki. Vanhempia soitto-oppilaita rohkaisten sillä, että yläikärajaa ei ole hanurin soitossa.

17. Montako vuotta olet keikkaillut?

Olen erilaisia soitto-reissuja tehnyt 40 vuotta. Välillä harvemmin, välillä tiukemmin.

18 Onko sinulla nykyisin soitto-oppilaita?

Tällä kertaa ei ole.

19. Missä otit ensimmäisen perskännin?

Muistaakseni perskänniä en ole ottanut milloinkaan, enkä halua sitä toistenkaan ottavan

20. Vielä yksi hauska juttu soiton alku ajoilta?

Ennen vanhaan oli Lahtisen talossa talkoot ja illan päätteeksi tanssittiin isän soiton tahtiin. Isän mentyä tauolle, otin kolmirivisen ja aloin soitella sitä. Riuhoinko liikaa hanuria, vai mistä johtui, kun se katkesi kahtia. Palkeet kun oli kiinni, semmoisilla hakasilla. Pian kuitenkin soitto jatkui, kun saatiin hakaset kiinni.

PL

Se on kesä

*Ripottelen bikinit
hikiiseen pintaani
Venytän varteni
laiturin kakkosnelosille*

*Ympärilläni kihelmöi
kesäinen päivä
Kaiken yllä
tahraton taivaansini*

*Rakas aurinkoinen
siellä ohuen
otsoonikerroksen takana
älä karauta karrelle
meidän hienoa hipiäämme
anna vain lempeä rusketus*

*Kesä kukkii kämmenellä
on luonnon täyttymyksen aika.
Lempeiden tuulien
kasvattavien sateiden.*

*Pian odottaa sadonkorjuu
hämärien iltojen patina.
Vielä tuoksuu villi kesä
lainehtii lämpimät rannat*

ANNIKKI KIVIMÄKI

Jokihaaran lapset kirjoittavat

Kevät

Ulkona linnut alkavat laulaa. Jäät sulaa. Nurmet alkavat vihertää. Aurinko sulattaa lumet. Alkaa tulla lintuja etelästä. Eläimiä päästetään laitumille. Leskenlehtiä ja muita kukkia alkaa tulla esiin. Alkaa sataa vettä, ei lunta.

Ukkonen jyrisee. Lehdet puhkeavat koteloistaan. Puut alkavat kukkia. Voi ajaa polkupyörällä. Hyttyset ja kärpäset herää. Siilit ja muut elukat, jotka ovat talven horroksessa, kömpivät auringon paisteeseen. Enään ei tarvitse pitää paljoa päällä.

Noora Haaparanta 10.

Kesä

Aurinko paistaa keväällä lämpimästi.

Aurinko paistaa lämpimästi, ruoho kasvaa.

Suomi voitti MM-hopeaa.

Janne Riihimäki

Kevät

Aurinko paistaa taivaalla.

Pallo lentää räpylään.

Suomi otti hopeaa jääkiekossa.

Jari Johansson 10 v.

Kevät

Keväällä lumi sulaa pois ja puut tulevat hiirenkorvalle. Ensimmäiset leskenlehdet tulivat esiin Huhtikuun lopulla. Nyt aurinkoiset paikat ovat ihan keltaisenaan niiden kukkia.

Keväällä voi saada helposti yskän ja nuhan jos on liian varmaton. Muuttolinnut tulevat keväällä Suomeen pitkiltä muuttomatkoiltaan. Enimmät pääskys tulevat vasta toukokuun lopulla, mutta jotkut meidän luokkalaisista ovat nähneet jo pääskysen.

Enni Laine 10 v.

Isänmaani Suomi

Suomessa on asukkaita yli viisi miljoonaa. Suomi kuuluu pohjoismaihin. Suomi on vihreän kullan maa. Suomi on 75-vuotias tänä vuonna. Suomen pääkaupunki on Helsinki. Suomen kansallislintu on joutsen. Suomen lipun värit ovat sininen ja valkoinen. Suomen kansalliskukka on kielo.

Enni Laine 4.luokka

Isänmaani Suomi

Suomessa on viis miljoonaa asukasta.

Suomi on kallis maa. Suomi itsenäistyi v. 1917.

Markus Johansson 6.luokka

Isänmaani Suomi

Suomessa on yli 5 miljoonaa asukasta. Suomi on 75 vuotta vanha. Suomen pääkaupunki on Helsinki. Suomi on tuhansien järvien maa.

Jari Johansson 4.luokka

Isänmaani Suomi

Tämä 75-vuotias Isänmaa on kaunis, aika varakas ja kiva maa asua. Luonto on hyvin säilynyt verrattuna muihin maihin. Helsinki on aika meluisa ja hyvin varustettu kaupunki. Suomi itsenäistyi vuonna 1917.

Minusta suomenkieli on helppoa. Eipä taida olla muitten maitten mielestä.

Suomessa on ihana asua. Suomen kansalliseläin on karhu. Taas meidän talon oma eläin on hevonen.

Noora Maria Haaparanta
3.luokka

SILPPUSÄKKI

JOKIHAARALAISET!

Myös VAPUNPÄIVÄ on liputuspäivä. Kaikki ei näy sitä huomioivan.

ELÄKELÄISET ja YKSINÄISET IHMISET.

VAROKAA !!!!

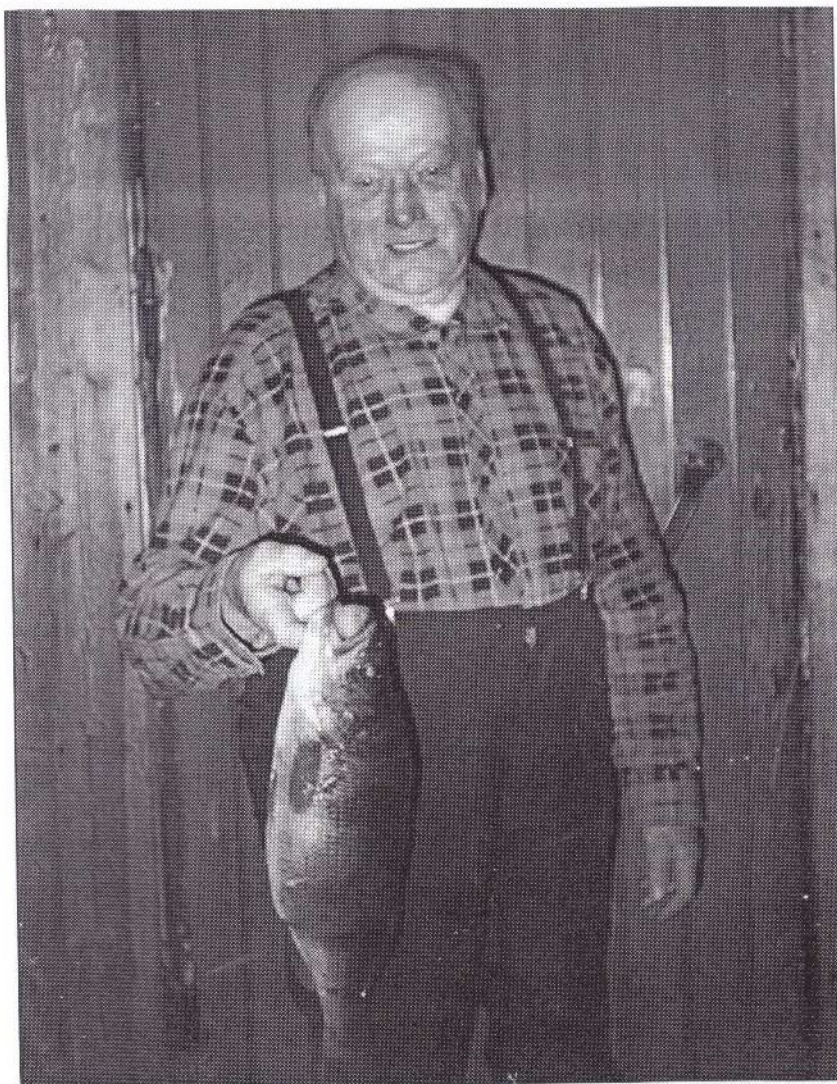
Huijareita ja taskuvarkaita, niitäkin liikkuu meidän kylällä.

MYYTÄVÄNÄ.

Poikien 6-vaihteiset 24 tuumaiset polkupyörät 2 kpl. Toinen kippurasarvinen. Hinta 300 mk/kpl. Erittäin hyviä. Puh. 814220.

KIITOKSET

Kesän talkoissa, tienvarsien siivouksessa, kerhotalolla ja autojen sirkkeloinnissa ahkeroineille.

KALA-TOPI

Tikkakoskelta tullut ja täällä eläkepäiviä viettävä Pitkäsen Toivo on kovan luokan kalamies.

Hän vetäisi menneenä talvena pilkkiongella Pikku-Uuraisesta ahvenenkörilään, joka painoi kilo ja kolmesataa grammaa (=1,3 kg).

Taitaapi olla suurimpia, näistä järvistä saatuja pilkkiahvenia.

Ahven ei sopinut kairan aukosta ensi yrittämällä. Siima katkesi ja Topi joutui vetämään käsin vonkaleen ylös

PL

Myytävänä

Kylätoimikunta myy tarjousten perusteella polttopuuta Hankalan rivitalon läheisyydestä. Puuta on Riihimäen Teuvon arvion mukaan noin viisi pinomottia. Osa puista, noin kaksi mottia, on sahauspintoja ja loput valmiita halkoja.

Käykää paikan päällä arvioimassa ja jättäkää kirjallinen tarjous kylätoimikunnan postilaatikkoon Salmelan kaupalle heinäkuun loppuun mennessä. Puut myydään eniten tarjoavalle olipa tarjous sitten millainen tahansa.

Kerhotilan kalustekeräys

Keräys on kiertänyt osassa Jokihaaran talouksista. Tulosta on kertynyt heinäkuun alkuun mennessä 1780 markkaa rahaa ja lisäksi yhdet käyttökuntoiset stereot sekä pirtin kalusto.

Kiitoksia kaikille tähän mennessä kortensa kekoon laittaneille.

Keräys jatkuu kunhan lomat alkavat ja kerääjät pääsevät taas liikkeelle.

Myytävänä

Kaksilevyinen, uunilla varustettu kaasuhella ja 11 kg:n kaasupullo. Hinta yhteensä 800 mk. Puh. 814 238

Tulossa talkoita

Kylätoimikunta sahasi kerhotilan ympärillä kaadetut noin kymmenen puuta laudoiksi ja lankuiksi. Niistä on tarkoitus ahkeroida penkkejä ja pöytiä urheilukentälle, Simunan rantaan ja kerhotilan pihaan. Vastakkain istuttavaan vanhan aikaiseen keinuun on puutavara sahattu.

Seuratkaa ilmoitustauluja niin pääsette mukaan timpuroimaan.

Näytelmäkerho alkaa syksyllä

Kylätoimikunta ja kansalaisopisto järjestävät näytelmäkerhon syksyllä kerhotalolla. Kaikki näyttelemisestä kiinnostuneet ottakaa yhteyttä Lähteelän Raijaan. (Puh. 814 220)

Jokihaaralaiset matkailevat. Yllä Ravisten lähettämä kortti Jaltan matkalta ja alapuolella Kivimäen Annikin matkakertomus

Etelän sykkeessä

Tervehdys Kalliojärven kupeelta, Jokihäärän reuna-alueelta. Tätä kirjoitettaessa heinä pöllyää, mutta tuoksuu ihanalle. Heinätyöt ravakassa käynnissä, paalikat kasvavat. Maa kiljuu vettä janoonsa. Porkkana-penkin kasvustossa ei tapahdu mitään. Vain vesiheinä on elinvoimaista ja yltäkyläisen vihreää. Muuten ihana "vanhanajan kesä", kuin silloin ennen, viileän ja sitkeän kevään jälkeen.

Matka-Manninen puraisi jokihaaralaisten matkavarpaista menoksi. Juonessa mukana Uuraisten ammatti-autoilijat, johtotähtenä Mikko Flykman.

Aavistuksen verran olivat koivut hiirenkorvalla, kun kevätraikkaana aamuna joukko jokihaaralaisia, höytiäläisiä ja muita uuraislaisia sulloivat kampeensa laukkuihin ja lähtivät Mustanmeren rannalle Kriminniemiä Jaltalle.

Mennä köröteltiin päin rajaa. Käytiin monet tullit, avattiin passinlehtiä

naaman ja tekstin kohdalta. Tultiin Viipuriin, näpättiin kuva Viipurin linnasta. Laivaravintola Veeruskassa poikettiin kahvilla, joku osti voimakkaampaa nestettä.

Ajeltiin Kannaksen halki kohti Pietaria. Jostakin syystä puheensorina voimistui. Joku heitti hurjan herjan, iloista vitsailua syntyi.

Jäi sanomatta, että mukaan tuli porukkaa Jyväskylästä, Toivakasta, Lappeenrannasta ja kukaties muualtakin.

Lentomatkan jälkeen muutaman tunnin linja-automatka päätepisteeseen. Ilta pimeällä saavuimme perille. Kaunis Jaltan kaupunki otti meidät vastaan mahtavassa iltavalaisuksessaan. Mustameri kimmelsi kuunvalossa. Lempeä tuuli suhisi etelän puissa, olo oli erilainen.

Kaunis Oreanda-hotelli nielaisi porukan huoneisiinsa, luultavasti jokainen asettui tyytyväisenä yöpuulle toista kellon ympärystä kestävä matkan jälkeen.

Jaltalla kukkivat Kastanja- ja Juudaksenpuut sekä monet muut.

Kukkivien puiden ja kasvien määrä oli erittäin runsasta ja kaunista. Nikitin-kasvitieteellisessä puutarhassa lajeja oli tuhansia, näimme vain pienen osan laajasta puutarhasta. Pistäydymme Lindolan-palatsissa, jossa maailman suurmiehet aikoinaan pitivät Jaltan konferenssinsa. Ratkaistiin Euroopan maiden kohtalot. Pöytä ja tuolit, joilla herrat aikoinaan istuivat, olivat paikoillaan. Valtakuntien liput pöydällä.

Kävimme myös kenraalikuvernööri Worontsovin palatsissa, hän aikoinaan omisti melkein koko Kriminniemiä alueet. Huoneet ja salit huokuivat kaukaista historiaa, meille niin etäistä.

Syvät laaksot ja korkeat vuoret, eivät voi olla jättämättä muistikuvia. Maisemien näkemistä ei voi unohtaa, eikä koko matkaa.

20.5 Aamupäivä rannalla, aluksi paistoi aurinko, pilvisty, selkeni uudellen.

Lounan jälkeen retki kirjailija Anton Tsehovin kotimuseoon. Pikkutalo, jota vihreä, täyteläinen puutarha

ympäri. Kirjailijan pöytä ja koko työhuone alkuperäisessä asussaan. Runsaasti valokuvia ja kirjallisuutta esillä. Hänen teoksiaan on käännetty kuudellekymmenelle kielelle.

"Olisinpa minä täällä" aina" käväisi mielessäni. Hän ennätti asua tässä viehättävässä kolmikerroksisessa pikkutalossa vain neljä ja puoli vuotta, kun hän kuoli tuberkuloosiin. Vaikka hän oli koulutukseltaan lääkäri, ei voinut itseään pelastaa. Kynä kirposi kädestä 44-vuotiaana.

Kävimme "Pääskysen pesällä", jonka silhuetti kallionkielekkeellä näkyi kauas. Pienospalatsia muistuttava rakennus toimi baarina, jonka oli rakennuttanut varakas "sotaherra" sairaalle pikkutyttärelleen. Tytär eli pikkulinnassa lyhyen sairaan elämänsä viimeiset päivät.

Piipahdettiin naapurihotelli Jaltassa iltakabareessa, ja jotakin syötiinkin. Meno oli kovaäänistä ja räväkkää. Korvessa eläjän hiljaisuuteen totuneen, äänielimet olivat vähintään kovilla. Onneksi häiriö oli tilapäinen. Todettiin toritavaroiden runsaus.

Leipää ja lihaa kohtuullisesti. Mansikoitakin maisteltiin. Varsinaista puutetta ei näkynyt olevan tällä alueella.

Osa porukasta lähti tekojärvelle. Katsottiin Utsan- Su "lentävä vesi" -vesiputous. Vesi todellakin putosi alas.

Yriteltiin rannallakin olemista, minkä retkiltä jouti. Retkiohjelmat työllistivät niin kovasti, että rantaelämä ainakin minun kohdalta jäi melko vähäiseksi. Kaiken näkeminen ja kokeminen on tärkeää ja myös matkan tarkoitus.

Rantabulevardi tuli käveltyä moneen kertaan. Käytyä sen varrella olevissa liikkeissä. Pikkuostoksia tuli tehtyä. Joku piirretti kuvansa katutailijoilla. Elämä kadulla oli vilkasta, kauppoja tehtiin pitkin kadunvarsia. Eräänä iltana oli konsertti rannan tuntumassa, ihmiset tanssivat.

Itsensä voi valokuvauttaa apinan kanssa, poiketa vaikka karuselliin.

23.5. Herätys kuudelta. laukkujen kantajat tulivat seitsemältä. Aamuruokailu ja porukka busseihin

8:30, matkaa kohti Simferopolin lentokenttää. Lento myöhässä lähes kaksi tuntia.

Laskeuduimme Pietariin Pulkovan kentälle noin 16:30. Bussimataka kesti melkein iäisyyden. juuri ennen Vaalimaan tullin sulkeutumista pääsimme läpi. Puomit eivät nouse kello 22 jälkeen.

Kotinurkilla aamnuystä, oman peiton alla uni maistui.

Kiitos kaikille mukana olleille mukavasta matkaseurasta. Jotka eivät ole vielä Jaltalla käyneet, suosittelten paikkaa lomakohteena. Ruoka oli hyvää ja sitä oli riittävästi, ohjelmatarjonta runsasta ja monipuolista. Unohtumattomat, silmiä hivelevät maisemat.

Kyllä se kotiolot voittaa.

Terveisin
Annikki Kivimäki

Hokan taidetta

Hokan suvussa sitä riittää taiteen tekijöitä. Nyt on Lassikin ruvennut rustaamaan puusta erilaisia veistoksia. On kyntöhevosta, risukarhia ja tämän kuvan ukko- ja akka-patsaat seisovat Hokan pellolla.

PL

Tuulimyllyn siipi ukon pään takana ei kuulu ukon hattuun vaikka siltä kuvassa näytetäänkin.

Tuulimylly on myös Hokan Lassin tekosia ja jauhaa tuulesta sähköä.